

Foranstaaende korte historiske Tilbageblik vil være stillet til at vise, at ved Siden af Omsæt om og Bestrebelse for, at Dampkedlerne undersøgte det Offentliges Tillsyn, er bestandig gaaet en Gjenstand af, at der gives Dampkedler af en saadan Beskaffenhed, at et offentligt Tillsyn med dem er uundværdigt, og derfor ei heller bør påbyrdes vedkommende Brugere. Medens det derimod oprindeligt var Hensigten tillige i selve Loven at fastsætte Reglerne for, hvilke Kedler der maatte anses ikke at behøve offentligt Tillsyn, bevirkede dog Hensynet til det Uønskelige i den steds fremadstridende Teknik i Henseende til Konstruktionen af Dampkedler, at man foretrak, om ikke ganske, saa dog for en Del, at overlade Fastsættelsen af de nævnte Regler til Administrationen ved Udgielse af Anordninger. I Medfør heraf er man paa dette Omraade kommen til, hvad man maaste kan kalde et blandet System, idet Loven af 24de Marts 1875 om Tillsyn med Dampkedler paa Landjorden i sin § 1 paa den ene Side fastsætter visse Betingelser, som skulle opfyldes for at fritage de paaagældende Kedler for offentligt Tillsyn, men paa den anden Side forudsætter, at disse Betingelser suppleres af andre, som fastsættes af Administrationen. Dette gælder for det Første med Hensyn til de i nævnte Lovs § 1 omhandlede Kedler, som ikke rumme over 200 Potter, og for, hvilke de supplerende administrative Regler findes i Beskændtgjørelsen af 28de Juni 1875 § 1 a og gaa ud paa, at bemeldte Kedler skulle være forsynede med en Sikkerhedsventil af 1 Tommes Diameter uden Snevring i Nabningen samt med i det Mindste een Vandstandsviser og et Forsyningsapparat for Vand. Fremdeles hedder det i Loven af 24de Marts 1875 § 1 med Hensyn til de øvrige i samme ommeldte for Tillsyn fritagne Kedler, at Betingelserne for Fritagelsen ere, at de bruges paa Landet udenfor Fabriks eller anden Industri virksomhed og kun benyttes alene som særskilt Dampudviklingsapparat samt ikke rumme over 500 Potter. Men tillige fastsætter denne Lovparagraf, at det for Politimesteren skal godtgøres, at de ikke kunne komme til at arbejde med et højere Damptryk end 10 Pund pr. Kvadratomme, uden at det iøvrigt nogetsteds er foreskrevet, hvad Loven heller ikke ses at indeholde nogen Gjennemmel til, paa hvilken Maade dette skal godtgøres for Politimesteren. Forsaa vidt det i Bemærkningerne til Lovudkastet antydes, at der ingen rimelig Grund synes til, at Dampkedler af ganske samme Rumfang og Beskaffenhed som de sidstnævnte, skulle være det Offentliges Tillsyn underkastede, blot fordi de benyttes enten i Kjøbstæderne eller til industrielt Brug, deler Udvalget ganske denne Anskuelse. Det maa vistnok erkendes, at den Slags Dampkedler passes lige saa godt ved andre Leiligheder, som naar de anvendes i Landbruget, hvor det ikke sjældent overlades til Meieripigerne at passe dem,

idet den udviklede Damp benyttes ved disses Gjærning saasom Tillavning af Ost o. a. m. En anden Betragtning er den, at det hurtig viste sig, at de paa egentlige Dampkedler nærmest beregnede Regler i Loven af 24de Marts 1875 og Beskændtgjørelsen af 28de Juni s. A. for en meget stor Del aldeles ikke lade sig anvende paa Dampkedler med kun høist 10 Pund Damptryk pr. Kvadratomme, hvad enten de rumme over eller under 500 Potter. Denne Sagtagelse førte til for saadanne Dampkedlers Vedkommende i et væsentligt Omfang at sætte hine Regler ud af Kraft, hvilket skete ved Beskændtgjørelserne af 28de Juni 1876 og 2den November 1877, medens man, som det hedder i Bemærkningerne til Lovudkastet, dog fandte Gjennemmel til ganske at fritage bemeldte Kedler for Tillsynet.

Sagen turde være den, at Kedler, der arbejde med et Damptryk af høist 10 Pund pr. Kvadratomme, altsaa med et Tryk, der er ikke lidet under een Atmosfæres, ikke have, hvad enten de rumme 500 Potter eller mere, tilstrækkelig Kraft til at tunge drive en Dampmaskine, og derfor kun ere Apparater, hvis Damp i et eller andet Diemed alene kan benyttes til Opvarmning. De behøve derfor ikke at bebyrdes med offentligt Tillsyn, naar der kun gives betryggende Bestemmelser med Hensyn til deres Indretning. Det er ogsaa dette, der tilsigtes ved Anbringelsen af det i Lovudkastet ommeldte med Atmosfæren i Forbindelse staaende aabne Rør, men ligesom det er en Selvfølge, at den Lysningsdiamenter, som dette sidste til Diemedets Opnaelse kræver, staar i et nærmere Forhold til Kedlens Rumfang, hvorhos deslige Rør, men med en ringere Lysningsdiameter end 3 Tommer, allerede anvendes paa de meget i Brug værende af Docent Fjord konstruerede Dampgruber, der sædvanlig rumme 300 Potter, saaledes maa det anses usornødent at foreskrive Anbringelsen af saadanne Rør paa mindre Kedler end dem, hvis Rumfang overstiger 500 Potter, hvorhos en Rørlysning af 3 Tommer er saa rigtig, at den skjønnes at være fuldstændig betryggende for ethvert i Praxis anvendeligt større Rumfang af de omhandlede Dampudviklingsapparater, hvilket ogsaa er antaget i den i Bemærkningerne til Lovforslaget antydede Anordning for det tydske Rige, der er af 29de Mai 1871 og findes i Reichsgesetzblatt for 8de Juni s. A. Som anført i Bemærkningerne, ville Kedler, der ere forsynede med saadanne Rør af høist 16 Fods vertikal Høide, ikke kunne komme til at arbejde med et større Damptryk end 7 Pund pr. Kvadratomme, eller, med andre Ord, med et Tryk af neppe $\frac{1}{2}$ Atmosfære.

Udvalget anset det for rettest i Loven selv at optage de Forskrifter, som maa fordres opfyldte, for at hjemle Dampkedler, som rumme over 200 Potter, Fritagelse for det Offentliges Tillsyn, og derhos